

§ 3. Policjantowi kierującemu służbowym sprzętem transportowym, któremu zlecono na piśmie wykonywanie zadań wykraczających poza obowiązki służbowe, polegających na obsłudze technicznej nr 1 sprzętu transportowego, przysługuje — za jednorazowe wykonanie tej obsługi — dodatkowe wynagrodzenie w wysokości:

- 1) za obsługę techniczną nr 1 transportera opancerzonego, samobieżnego miotacza wody (gazu), ciężkiego sprzętu budowlanego, autobusu, samochodu ciężarowego i pochodnego oraz specjalnego (specjalizowanego) na podwoziu samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 2,5 t — do 20% najniższego wynagrodzenia,
- 2) za obsługę techniczną nr 1 samochodu osobowego, osobowo-terenowego, mikrobusu, furgonu i pochodnego, specjalnego (specjalizowanego) na podwoziu furgonu oraz łodzi motorowej z silnikiem wbudowanym, łodzi motorowej z silnikiem zaburtowym, pojazdu o napędzie elektrycznym, wózka transportowego o napędzie spalinowym, przyczepy samochodowej oraz ciągnika rolniczego i ogrodniczego — do 10% najniższego wynagrodzenia,
- 3) za obsługę techniczną nr 1 motocykla lub innego sprzętu transportowego nie wymienionego w pkt 1 i 2 — do 7% najniższego wynagrodzenia.

§ 4. Policjantowi kierującemu służbowym sprzętem transportowym, któremu zlecono na piśmie wykonywanie, innych niż określone w § 2 i 3, zadań wykraczających poza obowiązki służbowe, związanych z jego obsługą, bądź dotyczących przewożonych nim ładunków lub osób, przysługuje — za każdy dzień wykonywania tych czynności — dodatkowe wynagrodzenie łącznie w wysokości do 3,5% najniższego wynagrodzenia.

§ 5. 1. Wysokość dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie czynności, o których mowa w § 2—4, ustala kierownik jednostki organizacyjnej Policji prowadzącej gospodarkę transportową lub upoważniona przez niego osoba, uwzględniając ich rodzaj i uciążliwość.

2. Zasady wykonywania obsługi codziennej i obsługi technicznej nr 1 sprzętu transportowego oraz jego klasyfikację określają przepisy w sprawie organizacji obsługi technicznych i napraw sprzętu transportowego w jednostkach Policji.

§ 6. Przepisy § 1—5 nie mają zastosowania do policjantów kierujących pojazdami służbowymi przekazanymi im do eksploatacji na podstawie umowy użyczenia samochodu osobowego lub motocykla.

§ 7. Policjantowi posiadającemu zaświadczenie kwalifikacyjne uprawniające do obsługi agregatów prądotwórczych i elektrowni oświetleniowych, któremu zlecono na piśmie wykonywanie zadań wykraczających poza obowiązki służbowe, polegających na konserwacji tego sprzętu, przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości:

- 1) za bieżącą konserwację agregatu lub elektrowni — do 10% najniższego wynagrodzenia miesięcznie,
- 2) za jednorazowe przygotowanie do pracy, uruchomienie na czas 20 minut, a następnie zakonserwowanie agregatu lub elektrowni — do 12% najniższego wynagrodzenia.

Przepis § 5 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Dodatkowe wynagrodzenie wypłaca się na podstawie imiennej listy zatwierdzonej przez przełożonego w terminie do dnia 20 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni.

§ 9. Traci moc zarządzenie nr 18 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 kwietnia 1997 r. w sprawie warunków otrzymywania przez policjantów dodatkowego wynagrodzenia za wykonywanie zleconych zadań wykraczających poza obowiązki służbowe (Dz. Urz. MSWiA Nr 4, poz. 37).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

J. Tomaszewski

671

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 6 lipca 1999 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i uprawnionych członków ich rodzin.

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji,

Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin

(Dz. U. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i z 1998 r. Nr 162, poz. 1118) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad postępowania i właściwości organów w zakresie zaopatrzenia emerytalnego funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. Nr 138, poz. 742 i z 1996 r. Nr 139, poz. 652) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 po wyrazach „Ministerstwa Spraw Wewnętrznych” dodaje się wyrazy „i Administracji”;
- 2) w § 4 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „Ministrowi Spraw Wewnętrznych” dodaje się wyrazy „i Administracji”;
- 3) w § 9:

a) w ust. 1:

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zaświadczenie o okresach służby w warunkach uzasadniających podwyższenie emerytury policyjnej, sporządzone na podstawie akt osobowych funkcjonariusza lub innych dokumentów potwierdzających pełnienie służby w tych warunkach,”

— po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) orzeczenie komisji lekarskiej o niezdolności funkcjonariusza do służby i zaliczeniu do jednej z grup inwalidzkich,”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Okresy pełnienia służby w Policji, Urzędzie Ochrony Państwa, Straży Granicznej lub Państwowej Straży Pożarnej w warunkach uzasadniających podwyższenie emerytury policyjnej potwierdza, w formie zaświadczenia, komórka kadrowa właściwa ze względu na ostatnie miejsce pełnienia przez funkcjonariusza służby w danej formacji.

1b. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1a, komórka kadrowa wydaje na żądanie funkcjonariusza, który spełnia warunki określone w § 4 ust. 1 pkt 1.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

J. Tomaszewski

672

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 7 lipca 1999 r.

w sprawie szczegółowych zasad ustalania szkód poniesionych przez Policję, Państwową Straż Pożarną i inne jednostki ochrony przeciwpożarowej oraz służbę zdrowia w związku z ich działaniami w miejscu i czasie odbywania się imprezy masowej oraz trybu wypłaty odszkodowań przez jej organizatora.

Na podstawie art. 19 ust. 5 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. Nr 106, poz. 680 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady ustalania szkód, które poniosły Policja, Państwowa Straż Pożarna i inne jednostki ochrony przeciwpożarowej oraz służba zdrowia w mieniu użytym przez ich jednostkę organizacyjną, zwaną dalej „jednostką poszkodowaną”, w związku z ich działaniami w miejscu i czasie odbywania się imprezy masowej, oraz tryb wypłaty odszkodowań, przysługujących z tytu-

łu odpowiedzialności organizatora imprezy masowej za wyrządzone rzeczywiste szkody w tym mieniu.

§ 2. 1. Powstanie oraz rozmiar szkody w mieniu użytym przez jednostkę poszkodowaną, w związku z działaniami w miejscu i czasie odbywania się imprezy masowej, stwierdza się protokołem ustaleń zniszczonego i uszkodzonego mienia, zwanego dalej „protokołem”, sporządzonym przez przedstawiciela jednostki poszkodowanej przy współudziale przedstawiciela organizatora imprezy masowej. Wzór protokołu stanowi załącznik do rozporządzenia.